

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 17.07.1968, sp. zn. 11 Co 395/68, ECLI:CZ:MSPH:1968:11.CO.395.1968.1

Číslo: 9/1969

Právní věta: Účastník řízení před státním notářstvím se může vzdát odvolání proti rozhodnutí státního notářství teprve po jeho vyhlášení, popř. vydání, nikoli předem (§ 25 not. ř., § 207 odst. 1 o. s. ř.).

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.07.1968

Spisová značka: 11 Co 395/68

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 95/1963 Sb. § 25 99/1963 Sb. § 207

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Státní notářství pro Prahu 7 potvrdilo dědicům ze zákona nabytí dědictví podle vypořádání dohodou z 5. 6. 1968.

Proti rozhodnutí státního notářství podal odvolání pozůstalý švagr S. č. , který dědil podle § 475 o. z. jako osoba žijící se zůstavitelem po dobu nejméně jednoho roku před jeho smrtí ve společné domácnosti, a který z tohoto důvodu pečoval o společnou domácnost. Namítal, že dohoda o vypořádání dědictví neodpovídá jeho zásluhám o zůstavitele, jakož i tomu, co péčí zůstavitele ztratil na svém výdělku.

Městský soud v Praze vyhověl odvolání, byť z jiných důvodů; usnesením ze 17. 7. 1968 zrušil rozhodnutí státního notářství a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Dohodu o vypořádání dědictví uzavřeli nejprve odvolatel a pozůstalá sestra A. K., a to při jednání u státního notářství pro Prahu 7 dne 2. 5. 1968. Třetí dědic - pozůstalý bratr K. C. - nebyl přítomen, ale projevil souhlas s dohodou při výslechu u dožádaného státního notářství v Klatovech dne 21. 5. 1968. Všichni dědici učinili prohlášení, že „nežádají o písemné vyhotovení rozhodnutí o určení hodnoty dědictví a o schválení dohody o vypořádání dědictví a vzdávají se předem opravných prostředků proti těmto rozhodnutím“. Při jednání dne 5. 6. 1968, jemuž byla přítomna pouze dědička

A. K., vydalo státní notářství rozhodnutí podle § 37 odst. 1 not. ř., rozhodnutí, jímž byla schválena dědická dohoda, jakož i rozhodnutí, proti němuž bylo podáno odvolání; jen posléze uvedené rozhodnutí bylo doručeno všem dědicům.

Podle § 39 odst. 2 (druhá věta) not. ř. lze vydat rozhodnutí o potvrzení nabytí dědictví až poté, když nabylo právní moci rozhodnutí o schválení dohody o vypořádání dědictví. A v této věci se tak nestalo; státní notářství vycházelo totiž mylně z názoru, že se lze vzdát odvolání předem, tj. dříve než bylo rozhodnutí vyhlášeno, popř. vydáno. Je pravda, že notářský řád nestanoví v § 21 odst. 2 výslovně – jako občanský soudní řád v § 207 odst. 1 –, že je možno vzdát se odvolání proti rozhodnutí teprve po jeho vyhlášení; ovšem zmíněného ustanovení občanského soudního řádu je tu třeba použít podpůrně podle § 25 not. ř. Nutnosti podpůrného použití občanského soudního řádu nasvědčuje přesvědčivě ustanovení § 19 odst. 1 (druhá věta) not. ř., podle něhož nemusí být rozhodnutí doručováno jen tehdy, jestliže při jednání přítomný účastník prohlásí, že nežádá doručení písemného vyhotovení vyhlášeného rozhodnutí a že se vzdává práva odvolání. Z toho je zřejmé, že i notářský řád připouští vzdání se práva odvolání pouze proti rozhodnutí, které už bylo vyhlášeno.

V této věci se vzdali účastníci práva odvolání proti rozhodnutí o určení hodnoty dědictví a proti rozhodnutí o schválení dohody o vypořádání dědictví předem při jednání, při němž nedošlo ještě k vyhlášení těchto rozhodnutí. To znamená, že jejich projevy o vzdání se práva odvolání nebyly právně účinné, že uvedená rozhodnutí nenabyla právní moci a že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o potvrzení nabytí dědictví. Z toho plyne dále, že dědička A. K. se nemohla vzdát práva odvolání proti rozhodnutí o potvrzení nabytí dědictví, neboť není možné, aby rozhodnutí o potvrzení nabytí dědictví nabylo právní moci jen ohledně některého z dědiců.

Z těchto důvodů bylo nutno zrušit napadené rozhodnutí státního notářství a vrátit mu věc k dalšímu řízení. Úkolem státního notářství bude, aby nejprve doručilo rozhodnutí o určení hodnoty dědictví a rozhodnutí o schválení dohody o vypořádání dědictví všem účastníkům, vyčkalo právní moci těchto rozhodnutí a teprve potom vydalo rozhodnutí podle § 39 odst. 2 či odst. 3 not. ř.